

بررسی اپیدمیولوژیک بیماران تروماهی مراجعه کننده به بیمارستان ویعصر اراک در سال ۱۳۸۵ انجام شد.

روش‌ها: در این مطالعه توصیفی مقطعی اطلاعات ۸۱۲ بیمار تروماهی مراجعه کننده به بیمارستان ویعصر اراک در سال ۱۳۸۵ استخراج شد. این اطلاعات شامل متغیرهای دموگرافیک، محل رخداد حادثه و نوع آن، نوع تروما (نافذ، بلات)، مصرف سیگار یا مواد مخدر حین حادث رانندگی، رانندگی، ستن کمربند اینتی حین حادث رانندگی، نحوه انتقال بیمار به بیمارستان و عامل ایجاد تصادف رانندگی بود.

یافته‌ها: حوادث رانندگی با ۲۵۱ مورد (۴۲%) و پس از آن حوادث کاری با ۱۷۱ مورد (۲۱%) بیشترین علل تروما بودند. تنها ۶۴ نفر (۱۸%) از کمربند اینتی استفاده کرده بودند. عامل ایجاد تصادف در ۲۰۰ مورد (۵۷%) وسیله نقلیه، در ۶۵ مورد (۱۸%) انسان و در ۸۶ مورد (۲۵%) اشیا و موائع بود.

نتیجه‌گیری: از آنجا که صدمات ناشی از تروماها و حادث یکی از چالش‌های بزرگ بهداشت عمومی است، از ایندو آموزش و فرهنگ سازی برای استفاده از کمربند اینتی و کلاه اینتی توسط راننگان وسایل نقلیه و موتورسواران و نیز انجام اقدامات اینتی حین انجام کار از مهمترین عوامل پیشگیری از اینگونه حوادث می‌باشد.

کلمات کلیدی: تروما، اپیدمیولوژی، حادث رانندگی، حادث شغلی.

بررسی اپیدمیولوژیک بیماران تروماهی مراجعه کننده به بیمارستان ویعصر اراک

علی اصغر یعقوبی^{*}، علی سیروس^{**}،
مهدی عزیزآبادی فراهانی^{***}، محمود امینی^{****}،
غلامرضا نوری^{***}، داوود گودرزی^{**}،
مصطفیہ کلانتری^{***}، صدیقه درویش شفیقی^{*****}

^{*}استادیار، فوق تخصص جراحی پلاستیک، بیمارستان ویعصر، دانشگاه علوم پزشکی اراک، ایران.
^{**}تویینده مستشول استادیار، جراح کلیه و مجاري ادرار، بیمارستان ویعصر، دانشگاه علوم پزشکی اراک، ایران

Email: cyrus2nd@yahoo.com

^{***}پزشک عمومی، بیمارستان ویعصر، دانشگاه علوم پزشکی اراک، ایران

^{****}استادیار، فوق تخصص جراحی توراکس، بیمارستان ویعصر، دانشگاه علوم پزشکی اراک، ایران

^{*****}استادیار، متخصص پزشکی قانونی و سسمویت‌ها، بیمارستان ویعصر، دانشگاه علوم پزشکی اراک، ایران

وصول مقاله: ۸۹/۱/۱۸

پذیرش مقاله: ۸۹/۲/۱۷

چکیده

مقدمه: امروزه تروما یعنوان یک علت مهم مرگ و میر و ناتوانی در کشورهای مختلف مورد توجه قرار گرفته است. مطالعه حاضر به منظور

مقدمه

این حوادث کشته شده‌اند. ایران از نظر تعداد تلفات رانندگی به ازای هر صد هزار نفر جمعیت پس از السالواودر دومین کشور دنیا است. بر این اساس در السالواودر تعداد کشته به ازای صد هزار نفر جمعیت در تصادفات جاده‌ای، در سال‌های موردنبررسی، ۴۳ نفر و در ایران ۴۱ نفر بوده است. این تعداد برای کشور انگلستان و چین ۶ نفر، هند ۱۵ نفر و امریکا ۱۷ نفر بوده است.^(۸)

با وجود اینکه حوادث رانندگی سالیانه هزینه‌های زیادی را به سیستم‌های بهداشتی-درمانی و نیز جامعه تحمیل می‌کند^(۹)، به گونه‌ای که این هزینه در سال ۱۲۸۶ بالغ بر ۱۸ هزار میلیارد تومان برآورد شده است^(۱۰). تاکنون روش‌های پیشکنیری و کنترل مؤثر این حوادث در کشورهای در حال توسعه کمتر مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند، به همین دلیل تلاش برای بررسی وضعیت اپیدمیولوژیک تروما در هر منطقه به منظور شناسایی وسعت مسئله و تعیین نواقص مراقبت‌های مرتبط با آن اهمیت خاصی دارد و با استفاده از نتایج آن می‌توان با برنامه ریزی و ارائه راهکارهای مناسب-ازجمله به کارگیری اقدامات پیشگیرانه و ساماندهی نحوه ارائه خدمات درمانی - باعث کاهش تعداد حوادث و نیز ارتقای کیفیت مراقبت از این بیماران شد^(۱۱). لذا با توجه به محدود بودن اطلاعات موجود، مطالعه حاضر به منظور بررسی اپیدمیولوژیک بیماران تروماتیک مراجعه

امروزه تروما در بین سایر بیماری‌ها بیشترین تأثیر اجتماعی-اقتصادی را دارد و اصلی ترین علت مرگ و میر بستری و ناتوانی در سه دهه اول زندگی است (۱، ۲). در ایالات متحده امریکا، هر ساله حدود ۱۶۰ هزار نفر به علت تروماتیک مختلف می‌میرند و ۵۰ هزار نفر نیز دچار درجاتی از معلولیت‌های دائمی می‌شوند^(۱۲). در کشورهای در حال توسعه نیز تروما مهمترین علت از کارافتادگی و خدمات اقتصادی وابسته به سلامت محسوب می‌شود^(۱۳). در بین علل مختلف تروما، حوادث رانندگی از شایع‌ترین علل مرگ و میر و نقص عضو در کل دنیا به شمار می‌آیند^(۱۴) و در کشورمان نیز به عنوان دومین علت مهم مرگ و میر گزارش شده است.^(۱۵)

بر اساس پرآوردهای انجام شده، در فهرست علل مرگ در جهان، حوادث رانندگی از رتبه نهم در سال ۱۹۹۰ به رتبه ششم در سال ۲۰۰۰ خواهد رسید^(۱۶) و اگر اقدامات جدی در این خصوص صورت نگیرد، پیش‌بینی می‌شود که میزان مرگ و میر تا سال ۲۰۲۰ در سراسر دنیا به میزان ۶۵٪ و در کشورهای با درآمد کم یا متوسط به میزان ۸۰٪ افزایش یابد^(۱۷). در کشور ما نیز سالیانه بین ۲۰ تا ۳۰ هزار نفر در حوادث رانندگی جان خود را از دست می‌دهند که بر اساس گزارش پژوهشکده حمل و نقل، از سال ۱۲۷۲ تا ۱۲۸۶ نزدیک به ۳۰۰ هزار نفر در

کننده به بیمارستان و لیعصر ارک در سال ۱۲۸۵ انجام شد.

روش‌ها

(۴۲۸ نفر، ۵۳٪). همچنین بیشتر بیماران تحصیلات زیر دیپلم داشتند (۵۱۹ نفر، ۶۴٪).

جدول شماره ۱ خصوصیات دموگرافیک

بیماران را شیبست به نوع حادثه نشان می‌دهد. خصوصیات ترومما: اکثر حوادث در بیرون از شهر رخ داده بودند (۷۰۴ مورد، ۸۷٪) و بیشتر بیماران را (۶۹۰ نفر، ۸۵٪) مردم به بیمارستان منتقل کرده بودند و فقط ۱۲۳ نفر (۱۵٪) به وسیله اورژانس یا هلال احمر به بیمارستان منتقل شده بودند. از نظر نوع ترومما نیز ۶۹۲ مورد (۸۵٪) بلانت و ۱۲۰ مورد (۱۵٪) نافذ بودند.

خصوصیات حوادث رانندگی: هنگام حادثه رانندگی، ۱۶ نفر (۵٪) سیگار و ۶ نفر (۲٪) نارکوتیک مصرف کرده بودند. در ۱۱۲ مورد (۲۲٪) وسیله نقلیه کمربند اینمی نداشت، در ۲۶ مورد (۷٪) وضعیت بستن کمربند اینمی نامشخص بود، ۱۴۹ نفر (۴۲٪) از کمربند اینمی استفاده نکرده بودند و فقط ۶۴ نفر (۱۸٪) از کمربند اینمی استفاده کرده بودند. عامل ایجاد تصادف در ۲۰۰ مورد (۵۷٪) وسیله نقلیه، در ۶۵ مورد (۱۸٪) انسان و در ۸۶ مورد (۲۵٪) اشیا و موائع بود.

یافته‌ها

خصوصیات بیماران: ۸۱۳ بیمار ترومایی در این مدت در بیمارستان بستری شدند. حوادث رانندگی با ۲۵۱ مورد (۴۳٪) و پس از آن حوادث کاری با ۱۷۱ مورد (۲۱٪) بیشترین علل ترومما بودند. ۲۹۱ مورد (۲۶٪) نیز شامل سایر موارد مانند درگیری، سقوط، خودکشی و ... بود. ۶۰۵ نفر (۷۴٪) مرد و ۲۰۸ نفر (۲۶٪) زن بودند. بیشتر بیماران در گروه سنی ۲۰-۴۴ سال بودند.

جدول شماره ۱. خصوصیات دموگرافیک بیماران

نسبت به نوع حادثه

جنس	مرد	حالات رانندگی	حالات کاری	حالات حادث	سایر حادث*
زن	۲۶۹	(۰.۷۷)	(۰.۹۲)	(۰.۹۲)	۱۷۹
	۸۲	(۰.۲۳)	(۰.۱۸)	(۰.۱۴)	۱۱۲
گروه سنی	۲۰	(۰.۲۳)	(۰.۱۹)	(۰.۱۳)	۸۲
	۲۰-۴۴	(۰.۴۷)	(۰.۶۵)	(۰.۵۳)	۱۵۳
سال	۱۶۴	(۰.۴۶)	(۰.۱۱)	(۰.۱۰)	۲۶ (۰.۱۲)
	۴۵-۶۴	(۰.۶۶)	(۰.۱۰)	(۰.۱۷)	۱۷
سال	۱۱۴	(۰.۲۳)	(۰.۱۹)	(۰.۱۳)	۸۲
	۶۵	(۰.۶۶)	(۰.۱۰)	(۰.۰۹)	۲۰ (۰.۰۷)
تحصیلات	۲۱۷	(۰.۶۲)	(۰.۶۶)	(۰.۶۰)	۱۱۲
	دیپلم	۱۱۲	(۰.۶۰)	(۰.۶۵)	۱۹۰
با بالاتر	۱۲۴	(۰.۲۸)	(۰.۳۴)	(۰.۳۴)	۵۹
	دیپلم	۱۲۴	(۰.۰۹)	(۰.۰۹)	۱۰۱

* سایر حادث مانند درگیری، سقوط، خودکشی، خودزدنی، ... بود.

بحث

حوادث رانندگی با ۴۲٪ و پس از آن حوادث کاری با ۲۱٪ بیشترین علل تروما را در مطالعه حاضر تشکیل می‌دادند که از نظر ایده‌پردازی، یافته‌های مطالعه حاضر مشابه اکثر نتایج بین‌المللی و داخلی است (۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲). دیگر نیز به دلیل سایر علل مانند درگیری، سقوط و خودکشی بود، اگرچه در اکثر مطالعات بین‌المللی و داخلی تروماتی ناشی از تصادفات

رانندگی به عنوان شایع ترین علت تروما مطرح است، اما ممکن است علل بعدی در جوامع و جمعیت‌های مختلف، به دلیل شرایط خاص آنها، مقاومت باشد؛ چنانچه در برخی از مطالعات سقوط از ارتفاع به عنوان دومین علت تروما مطرح شده است (۱۲-۱۷) در حالیکه در برخی دیگر- از جمله ایران- حوادث ناشی از کار دومین علت شایع تروما عنوان شده است (۱۸). در این مطالعه اکثر قربانیان حوادث را مردان جوان (در سنین ۲۰ تا ۴۴ سال) تشکیل می‌دادند که در حقیقت فعال ترین و کارآمد ترین قشر جامعه هستند. نتایج مطالعات در سایر نقاط کشور نیز بیانگر این است که میانگین سنی بیماران تروماتی ۱۷-۲۹ سال است (۱۵-۱۷). همچنین در مطالعه نسبت مرد به زن ۲.۹ به ۱ بود، در سایر مطالعات داخلی این نسبت از ۱ تا ۲.۵ به ۱ گزارش شده است (۱۹-۲۲). در مطالعه انجام شده توسط تقی و همکاران در ۱۲ استان ایران نیز میزان بروز حوادث غیرعمدی منجر به بستره در مردان ۲/۷ بیشتر از زنان گزارش شده است (۲۳)، به طورکلی این نسبت در کشورهای توسعه یافته از ۳/۲۶ به ۱ تا ۱/۶ به ۱ و در کشورهای در حال توسعه ۶ به ۱ می‌باشد (۲۴). از آنچه که کشور ما کشوری با جمعیت جوان است و به دلیل بافت فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی حاکم بر مناطق مختلف زنان بیشتر خانه دار یا در کارهای اداری مشغول هستند، از این رو بالا بودن میزان تروما در مردان دور از انتظار نیست (۱۸).

حضور عوامل دیگری نظیر تجاوز از سرعت مجاز، استفاده نکردن از کمربند ایمنی و شرایط بدآب و هوایی - قادر به ایجاد حوادث رانندگی و نیز شدت بیشتر آسیب واردہ می گردد(۲۹)، از این رو توجه به عوامل منجر به ایجاد حادثه می تواند در پیشگیری و کنترل این حوادث مؤثر باشد. فراوانی تروماهای شغلی در این مطالعه بیانگر این مطلب است که چنین حادثی نیز باید مورد توجه خاص و بررسی بیشتر قرار گیرد. آمارهای داخلی نشان می دهد که ۸۰٪ حادث شغلی به دلیل خطاهای و رفتارهای انسانی است (۳۰) لذا طراحی الگو و مدلی جدید و انجام اقدامات پیشگیرانه مانند استفاده اجباری از وسایل ایمنی (کلاه، دستکش، عینک) با هدف تأثیرگذاری و اصلاح رفتارهای موجود می تواند نقشی اساسی در کاهش این آمار و افزایش سلامت در محیط کار داشته باشد(۳۰). در مجموع می توان گفت که صدمات حاصل از تروماهای و حادثه یکی از چالش های بزرگ بهداشت عمومی است و نیازمند تمرکز اقدامات برای کنترل و پیشگیری مؤثر آن است. افزایش سطح آگاهی عمومی از طریق رسانه های گروهی، بهبود سیستم انتقال بیماران ترومایی و راه اندازی سیستم مراقبت ترومایی، آموزش کمکهای اولیه به همه افراد جامعه، اولویت دادن به پیشگیری اولیه از وقوع حادثه ترافیکی از طریق رعایت مقررات رانندگی، استانداردسازی جاده ها و افزایش کنترل پلیس راه، آموزش و فرهنگ سازی برای استفاده از کمربند ایمنی در از سوی دیگر نتایج مطالعات مختلف نشان می دهد که بین میزان رفتارهای نایابن که امروزه علت اصلی حوادث به شمارمی آید و سطح تحصیلات افراد رابطه معکوس وجود دارد، به این معنی که با افزایش سطح تحصیلات، افراد مسائل و نکات ایمنی را بیشتر رعایت می کنند(۳۵). مطالعه ما نیز نشان داد نزدیک به دو سوم آسیب دیدگان ناشی از حوادث تحصیلات زیر دبیلم داشتند.

در این مطالعه، تنها یک پنجم بیماران حاصل از حادث رانندگی از کمربند ایمنی استفاده کرده بودند و در ۳۲٪ موارد نیز وسیله نقلیه کمربند ایمنی نداشت. در گزارش کاربخش و زرگر فقط ۵.۳۱٪ سرنشیبان خودرو از کمربند ایمنی و ۵.۳۴٪ موتورسواران از کلاه ایمنی استفاده کرده بودند(۳۶). امروزه ارزش استفاده از ابزارهای ایمنی نظیر کمربند ایمنی در اتومبیل و کلاه ایمنی در موتورسواران به اثبات رسیده است. کمربند ایمنی باعث کاهش ۴۰ تا ۵۰٪ انواع صدمات می شود و کلاه ایمنی نیز صدمات وارد شده به سر موتورسوار را تا ۳۲٪ کاهش می دهد (۳۷، ۳۸)، با وجود الزامی شدن بستن کمربند ایمنی، هنوز هم افراد زیادی آن را رعایت نمی کنند که منجر به افزایش شدت تروماهای واردہ می گردد. در مطالعه حاضر ۵٪ افراد هنگام حادثه رانندگی مشغول مصرف سیگار بودند و ۲٪ هم نارکوتیک مصرف می کردند. مطالعات نشان داده اند که مصرف مواد مخدر و الكل به وسیله راننده - در حضور یا عدم

2. Liman St, Kuzucu A, Tastepe AI, Ulasan GN, Topcu S. Chest injury due to blunt trauma. Eur J Cardiothorac Surg. 2003; 23(3):374-8.
3. Schwartz SI, Shires GT, Spencer FC, Daly JM, Fischer JE, Galloway AC. Principles of surgery. 7th edition, New York: McGraw-Hill. 1999; 667-791.
4. Leigh J, Maczskill P, Kuosma E, Mandryk J. Global burden of disease and injury due to occupational factors. Epidemiology. 1999; 10(5): 626-631.
5. Global medium-term programme. Accident prevention. Geneva: World Health Organization: 1988.
6. Salimi J, Nassaji Zavareh M, Khajeh A; Trauma mortality in six university hospitals: Tehran University Medical Journal (TUMJ) 2007; 65(Supp. 2):22-25. [In Persian]
7. Kopits, E.; Cropper, M. (2003), "Traffic fatalities and economic growth", Washington DC, the World Bank, (Policy Research Working Paper No. 3035).
8. <http://www.accident.blogsky.com/category/cat-3/>
9. Moradi S, Khademi A, Taleghani N; An Epidemiologic Survey Of Pedestrians Passed Away In Traffic Accident; Scientific Journal Of Forensic Medicine Summer 2003; 9(30):75-81. [In Persian]
10. Zargar M, Modaghegh M. Urban injuries in Tehran: demography of trauma-patients and evaluation of trauma care. Injury 2001; 32: 613-17

سرنشیان و رانندگان به ویژه رانندگان وسائل نقلیه عمومی مانند کامیون و اتوبوس، اجباری کردن بھبود استانداردهای وسائل نقلیه، آموزش و فرهنگ سازی برای استفاده نکردن از موتورسیکلت در مسافت های بین شهری و استفاده از کلاه ایمنی به وسیله موتورسواران و نیز توجه کافی به انجام اقدامات ایمنی هنگام کار به منظور پیشگیری از تروماهای شغلی از مواردی است که باید به وسیله برنامه ریزان و تصمیمگیرندگان سیستم های بهداشتی-درمانی برای کاهش تعداد و نیز شدت آسیب های واردہ به افراد تروما مورد نظر قرار گیرد.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که، مانند دیگر مطالعات، شایع ترین علت تروما حوادث رانندگی است و بیشترین افراد در معرض خطر مردان جوان هستند و دومین علت شایع تروما نیز حوادث شغلی است. از آنجا که صدمات ناشی از تروماها و حوادث یکی از چالش های بزرگ بهداشت عمومی است، لذا آموزش و فرهنگ سازی برای استفاده از کمربند ایمنی و کلاه ایمنی به وسیله رانندگان وسائل نقلیه و موتورسواران و نیز انجام اقدامات ایمنی هنگام کار از مهمترین عوامل پیشگیری از این گونه حوادث است.

فهرست منابع

1. Ceran S, Sunam GS, Aribas OK, Gormus N, Solak H. Chest trauma in children. Eur J Cardiothorac Surg. 2002; 21(1):57-9.

- Luxingbingxue Zazhi 2004; 25: 209-13.
18. Zargar M, Modaghegh M. Urban injuries in Tehran: demography of trauma-patients and evaluation of trauma care. Injury 2001; 32: 613-17.
19. Zargar M., Sayyar Roudsari B., Shadman M., Tarighi P.; Epidemiology of Traffic Related Injuries among Children in Tehran: The Necessity of Implementation of Injury Prevention Protocols; Hakim Summer 2002; 5(2):77-82. [In Persian]
20. Foroudnia F., Janghorbani M; Characteristics of Inner City Road Traffic Casualties in Kerman During 1994; Journal Of Kerman University Of Medical Sciences 2006; 3(1):35-42. [In Persian]
21. Mohaghegh M.H, Sarzaeim M.R., Modaghegh H.S, Zafarghandi M.R; The Comparison of Characteristics Among Injured Pedestrians and Car Occupants (Tehran, 1996-97); Tehran University Medical Journal (TUMJ) 2003; 61(5):337-342. [In Persian]
22. Zargar M., Zafarghandi M.R., Modaghegh H.S, Abbasi K., Rezai Shiraz H; Significance of trauma mechanism and its effect on the outcome of trauma patients; Tehran University Medical Journal (TUMJ) 1998; 56(5):101-108. [In Persian]
23. Naghavi M, Jafari N, Alaeddini F, Akbari M. Epidemiology of damage caused by external factors (accidents) in Islamic Republic of Iran, 2004;2:51-111.
24. Brown T. Prehospital care of road traffic injuries in chiang 11.Otieno T, Woodfield JC, Bird P, Hill AG. Trauma in rural Kenya. Injury 2004; 35: 1228-33
12. Rangraz Jedi F, Farzandipour M; Epidemiology of Trauma in Patients Hospitalized in Naghavi Hospital, Kashan, 2000; Feyz publication, Summer 2002; 6(22):88-93. [In Persian]
13. Salimi J., Zareei M.R; Trauma: An Epidemiological Study from a Single Institute in Ahvaz, Iran; Payesh publication April 2008; 7(2):115-120. [In Persian]
14. Khatami S.M., Kalantar Motamed M.H., Mohebi H.A., Tarighi P., Farzanegan G., Rezai Y., Bakhshandeh H., Shakiba Majid, Jalali A.; Epidemiology Of Trauma In Baqiatallah Hospital: A One-Year Prospective Study; Journal Of Military Medicine Spring 2003; 5(1):13-19. [In Persian]
15. Yousefzadeh Sh., Ahmadi Dafchahi M., Mohammadi Maleksari H., Dehnadi Moghadam A., Hemati H., Shaabani S.; Epidemiology Of Injuries And Their Causes Among Traumatic Patients Admitted Into Poursina Hospital, Rasht (Second Half Of The Year 2005) ; Behbood Fall 2007; 11(3 (34)):286-295. [In Persian]
16. Cameron P, Dziukas L, Hadj A, Clark P, Hooper S. Patterns of injury from major trauma in Victoria. The Australia and New Zealand Journal of Surgery 1995; 65: 848-52.
17. Chen SY, Zhou J, Li Z J, Wu YQ. Study on Injuries from Emergency Departments in 25 General Hospitals. Zhonghua

main. UC. Berkeley traffic safety center. 2003.

25. Shahani C. Industrial accidents: Does age matter? Proceedings of the Human Factors Society 31st Annual Meeting. Santa Monica, CA: Human Factors and Ergonomics; 1987.
26. Karbakhsh M, Zargar M.; Road Traffic Accidents in Iran: Results of National Trauma Project in Sina Trauma Research Center; First International Conference on Traffic Accidents, Tehran, 2009, 24-25.
27. Peden M, Scurfield R, Sleet D, Mohan D, Hyder AA, Jarawan E, et al. World Report on Road Traffic Injury Prevention. Geneva: World Health Organization, 2004.
28. Zhang J, Lindsay J, Clarke K, Robbins G, Mao Y. Factors affecting the severity of motor vehicle traffic crashes involving elderly drivers in Ontario. Accident Analysis and Prevention 1999; 32(2000): 117-25.
29. Mao Y, Zhang J, Robbins G, Clarke K, Lam M, Pickett W. Factors affecting the severity of motor vehicle traffic crashes involving young drivers in Ontario. Injury Prevention 1997; 3(3): 183-89.
30. <http://www.salamatnews.ir/viewNews.aspx?ID=20036&cat=7>